

สรุปรประเด็นอภิปรายการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ในวาระที่สองและวาระที่สาม
ของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

ร่างมาตรา	ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ประเด็นชี้แจงของคณะกรรมการวิสามัญ
<p>คำปรารภ</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อควบคุมสัตว์น้ำให้มีความปลอดภัยและสุขภาพของประชาชนและผู้บริโภค และรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้ยั่งยืน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางน้ำให้ดีขึ้น เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางน้ำให้ดีขึ้น เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน</p> <p>พระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว”</p>	<p>๑. คำปรารภมีการตัดความว่า “เพื่อควบคุมการทำประมงมิให้มีการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม” รวมถึงในส่วนของเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้มีการตัดถ้อยคำในทำนองเดียวกันออก จึงขอทราบเหตุผลและความจำเป็นในการตัดความดังกล่าวซึ่งเห็นว่าควรคงไว้เช่นเดิม เพื่อมิให้เกิดปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศต่อไป</p> <p>๒. คำปรารภมีการตัดความว่า “และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสถานะที่เหมาะสมไปพร้อมกัน” ทั้งที่ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้มีปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติโดยตำแหน่ง การตัดความดังกล่าว จึงอาจเป็นการลดทอนความสำคัญของการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือไม่อย่างไร</p>	<p>๑. การตัดความว่า “เพื่อควบคุมการทำประมงมิให้มีการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม” เป็นการตัดถ้อยคำที่นำมาจากการทำประมงผิดกฎหมาย หรือ IUU Fishing (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing) ซึ่งเป็นบทนิยามที่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization : FAO) บัญญัติขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชาวประมงและประเทศชาติ</p> <p>๒. ในส่วนของคำปรารภ ที่กำหนดว่า “เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในสถานะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน” นั้น มีความหมายครอบคลุมถึง “และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสถานะที่เหมาะสมไปพร้อมกัน” อยู่ด้วย ดังนั้น การตัดความดังกล่าว จึงไม่มีผลกระทบต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศ</p> <p>๓. หลักการเขียนบทจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องกำหนดให้กระชับว่าจำกัดสิทธิเสรีภาพในเรื่องใด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย การตัดความดังกล่าวของคณะกรรมการจึงมิใช่เป็นข้อความที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลแต่อย่างใด</p> <p>๔. สำหรับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรสัตว์น้ำนั้น มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ เช่น การทำประมงผิดกฎหมาย หรือ IUU Fishing ของยุโรป และกฎหมายการคุ้มครองสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Marine Mammal Protection Act : MMPA) ของสหรัฐอเมริกา สำหรับประเทศไทยในส่วนของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้</p>

ร่างมาตรา	ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ประเด็นชี้แจงของคณะกรรมการการวิสามัญ
<p><u>การมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นภายใต้</u> <u>วัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้</u></p> <p>(๑) เพื่อให้การบริหารจัดการด้านการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลอย่างครบถ้วนและถูกต้อง</p> <p>(๒) เพื่อปกป้องคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือ<u>สตรีหรือ</u>สนับสนุน<u>ประมงพื้นบ้านและชุมชนประมงท้องถิ่น รวมถึง</u>การประมงที่<u>สอดคล้อง</u>ในทุกวิถีทางโดยสอดคล้องกับวิถีชีวิตที่แตกต่างกันหลากหลายเพื่อให้เกิดการทำประมงที่ยั่งยืน</p> <p>(๓) เป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ <u>ในน่านน้ำไทยและน่านน้ำอื่นใดที่รัฐไทยมีอำนาจอธิปไตย</u> <u>พันธกรณีที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำรงยั่งยืนและเกิดประโยชน์สูงสุด</u></p> <p>(๔) เพื่อกำหนดมาตรการในการป้องกัน ยับยั้ง <u>สตรี</u> ขจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม <u>ทั้งที่เกิดจากเรือประมงไทยและเรือประมงต่างชาติโดยเสตนวในศตวรรษที่ควมผิดและการใช้แรงงานผิดกฎหมายในเรือประมง</u></p> <p>(๕) มีการสำรวจ วิจัย และใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ<u>ในน่านน้ำ</u> <u>ไทย</u>นำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเกิดประโยชน์สูงสุดสอดคล้องกับแนวทางการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและหลักการป้องกันล่วงหน้าเพื่อรักษาหรือฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถก่อให้เกิดผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน</p> <p>(๖) เพื่อป้องกันและจัดการทำการประมงที่เกินศักยภาพผลิตและขีดความสามารถในการทำการประมงส่วนเกิน</p>	<p>(๒) มาตรา ๔ (๘/๒) การคุ้มครองสวัสดิภาพในการทำงานของแรงงานในภาคการประมงนั้น คำว่า “คุ้มครองสวัสดิภาพ” มีรายละเอียดปรากฏในมาตราใด หรือไม่ อย่างไร</p> <p>(๓) มาตรา ๔ (๑๓) การกำหนดโทษทางปกครองและโทษทางอาญาซึ่งในการแก้ไขบทกำหนดโทษของคณะกรรมการได้มีการทบทวนแล้วหรือไม่ และควรมีการเพิ่มเรื่องของโทษปรับเป็นพินัย หรือไม่</p>	

ร่างมาตรา	ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ประเด็นชี้แจงของคณะกรรมการการวิสามัญ
<p>ตลอดจนควบคุมมิให้การทำประมงมีผลบั่นทอนความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำ</p> <p>(๗) เพื่อบังคับใช้มาตรการตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ว่าเป็นระบบและเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย</p> <p>(๘) เพื่อกำหนดสิทธิในการทำประมงในน่านน้ำไทย และส่งเสริมการประมงในน่านน้ำไทยเพื่อความยั่งยืน</p> <p><u>(๘/๑) เพื่อกำหนดมาตรการและนโยบายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมถึงสนับสนุนและส่งเสริมการผลิต การพัฒนา การจำหน่าย และการปกป้องและคุ้มครองสินค้าประมงของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีการค้าระหว่างประเทศ</u></p> <p><u>(๘/๒) เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพในการทำงานของแรงงานในภาคการประมง</u></p> <p>(๙) ส่งเสริมความร่วมมือกับรัฐอื่น ภาคเอกชน และองค์การระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้</p> <p>(๑๐) เพื่อส่งเสริมการประมงนอกน่านน้ำไทยให้ปฏิบัติตามข้อตกลงและพันธกรณีระหว่างประเทศ</p> <p>(๑๑) เพื่อสร้างระบบติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมงให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>(๑๒) เพื่อให้มีระบบการสืบค้นที่มีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบที่มาของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำได้ตั้งแต่การทำประมงไปจนถึงผู้บริโภค</p> <p>(๑๓) กำหนดโทษทางปกครองและโทษทางอาญาให้สัตส่วนและเหมาะสมเพื่อป้องกันการกระทำความผิด”</p>		

ร่างมาตรา	ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ประเด็นชี้แจงของคณะกรรมการการวิสามัญ
<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ทะเลชายฝั่ง” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ทะเลชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในราชอาณาจักร นับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ทะเล เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้เขตทะเลชายฝั่งในบริเวณใดมีระยะนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปน้อยกว่าสามไมล์ทะเลก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งจุดห้าไมล์ทะเลและไม่เกินสิบสองไมล์ทะเล โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย <u>หรือ</u>ในกรณีที่พื้นที่ชายฝั่งทะเลมีข้อจำกัดตามลักษณะทางกายภาพ กฎกระทรวงดังกล่าวจะกำหนดเขตทะเลชายฝั่งให้มีระยะน้อยกว่าหนึ่งจุดห้าไมล์ทะเลก็ได้ <u>แต่จะต้องไม่กระทบต่อความยั่งยืนของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</u>”</p>	<p>- กรรมการผู้สงวนความเห็นอภิปราย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้</p> <p>บทนิยามคำว่า “ทะเลชายฝั่ง” ควรกำหนดข้อยกเว้นกรณีในพื้นที่ชายฝั่งทะเลมีข้อจำกัดตามลักษณะทางกายภาพ ให้ชัดเจนว่าในพื้นที่ที่มีเกาะแก่งที่ไม่สามารถกำหนดเขตทะเลชายฝั่งได้ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ไมล์ทะเล ให้สามารถกำหนดเขตทะเลชายฝั่งได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนประมงพื้นบ้าน</p>	
<p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ</p> <p>(๓) ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวง</p>	<p>- คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยในส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้แทนสมาคม หน่วยงานต่าง ๆ หรือนักวิชาการมีสัดส่วนตัวแทนที่คำนึงถึงเพศสภาพ หรือไม่ อย่างไร</p>	<p>- กรรมการมีการเปิดกว้างต่อบุคคลในทุกเพศสภาพ</p>

ร่างมาตรา	ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ประเด็นชี้แจงของคณะกรรมการวิสามัญ
<p>(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบสามคน เป็นกรรมการ</p> <p>(๕) ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการในจังหวัดใดมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลหรือแม่น้ำโขง ให้มีผู้แทนกองทัพเรือ เป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน</p> <p><u>ในกรณีที่น่าายอำเภอในเขตท้องที่ที่มีการประมงมีจำนวนเกินกว่าสามคนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดคัดเลือกให้เหลือเพียงสามคน”</u></p>	<p>- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุมสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้</p> <p>- เหตุใดผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติจึงมีจำนวนแตกต่างกัน</p>	<p>จึงกำหนดว่า ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน ๑๓ คน เป็นกรรมการ</p>
<p><u>มาตรา ๑๗/๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</u></p> <p><u>“มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยรับจดทะเบียนเรือ หรือออกใบอนุญาตใช้เรือสำหรับการประมงในกรณีดังต่อไปนี้</u></p> <p><u>(๑) เรือที่ใช้ทำการประมงเกินจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด</u></p> <p><u>(๒) เรือที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย</u></p> <p><u>(๓) เรือที่เคยจดทะเบียนในต่างประเทศ และมีหลักฐานว่าถูกใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย</u></p> <p><u>ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย รับจดทะเบียนเรือ หรือออกใบอนุญาตให้ใช้เรือสำหรับการประมงได้ เมื่อได้ตรวจสอบข้อมูลการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตาม (๒) และ (๓) กับกรมประมงแล้ว”</u></p>	<p>- กรรมการผู้สงวนความเห็นอภิปราย สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้</p> <p>๑. เห็นควรกำหนดให้มีการจดทะเบียนเรือประมงเพื่อการส่งออกเพื่อเป็นการสร้างโอกาสให้แก่อุตสาหกรรมต่อเรือของประเทศ สร้างความสะดวกให้แก่อุตสาหกรรมส่งออกเรือประมงและสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ</p> <p>๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ไม่ควรบัญญัติเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่น ๆ เช่น กฎหมายว่าด้วยเรือไทย เพราะอาจทำให้ผู้อยู่ภายใต้การบังคับเกิดความสับสนได้</p> <p>๓. ในอดีตที่ผ่านมา อุตสาหกรรมต่อเรือนอกน่านน้ำไทยสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและการจ้างงานให้แก่ประเทศเป็นจำนวนมาก ดังนั้น กฎหมายควรเปิดช่องให้อุตสาหกรรมต่อเรือสามารถดำเนินการต่อไปได้ หรือมีช่องทางในการอำนวยความสะดวกให้แก่ธุรกิจอุตสาหกรรมต่อเรือ ทั้งนี้ เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ</p>	<p>๑. การจดทะเบียนเรือเกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยเรือไทย ซึ่งการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ให้ละเมิดต่อกฎหมายฉบับอื่นนั้นไม่สามารถดำเนินการได้</p> <p>๒. ปัจจุบันอุตสาหกรรมต่อเรือยังคงสามารถดำเนินการได้ และคณะกรรมการยังได้มีข้อสังเกตประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ให้ภาครัฐควรกำหนดนโยบายส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมต่อเรือ และซ่อมเรือประมงให้เกิดผลเป็นรูปธรรม รวมถึงส่งเสริมการประมงเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อให้อุตสาหกรรมการประมงสามารถเสริมสร้างรายได้ให้แก่ประเทศและพัฒนาเศรษฐกิจไทยได้อย่างยั่งยืนไว้เรียบร้อยแล้ว</p>

ร่างมาตรา	ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ประเด็นชี้แจงของคณะกรรมการการวิสามัญ
<p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๖๗ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมือทำการประมง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เครื่องมือโพงพาง รั้วโซมานหรือก้นชูรั้วโซมาน เครื่องมือลี้ หรือเครื่องมืออื่นที่มีลักษณะและวิธีการคล้ายคลึงกัน</p> <p>(๒) เครื่องมือลอบพับได้หรือไอ้โง่ ที่มีช่องทางเข้าของสัตว์น้ำมากกว่าสองทางใช้สำหรับดักสัตว์น้ำ หรือเครื่องมืออื่นที่มีลักษณะและวิธีการคล้ายคลึงกันตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) เครื่องมือประมงนอกนาก หรือเครื่องมือประมงอื่นที่มีช่องตาอวนเล็กกว่าขนาดที่อธิบดีรัฐมนตรีประกาศกำหนด <u>โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ</u></p> <p>(๔) เครื่องมืออวนรุนที่ใช้ติดกับเรือยนต์ เว้นแต่เป็นอวนรุนเคย</p> <p>(๕) เครื่องมือทำการประมงอื่นตามที่อธิบดีรัฐมนตรีประกาศกำหนด <u>โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ</u></p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การศึกษาวิจัยซึ่งกระทำโดยทางราชการ เพื่อประโยชน์ในการหาขนาดช่องตาอวนรูปแบบ วิธีการ พื้นที่ที่เหมาะสมที่ประชาชนพึงใช้ได้และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว</p> <p><u>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการประมงที่บ้านหรือประมงน้ำจืดที่ได้รับอนุญาตผ่อนผันให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ ขนาดเรือ วิธีการทำการประมงพื้นที่ทำการประมง และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศ</u></p>	<p>- กรรมการผู้สงวนความเห็นอภิปราย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้</p> <p>๑. เครื่องมือโพงพางเป็นเครื่องมือทำการประมงที่ต้องมีการควบคุม จึงเห็นควรให้มีการกำหนดพื้นที่ที่สามารถใช้เครื่องมือดังกล่าวได้ เนื่องจากเครื่องมือโพงพางอาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรเรือและทางน้ำในแต่ละจังหวัดซึ่งมีความแตกต่างกัน</p> <p>๒. ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดว่า อธิบดีกรมประมงมีอำนาจในการอนุญาตผ่อนผันการใช้เครื่องมือโพงพาง แต่จากการใช้บังคับกฎหมายดังกล่าว ยังไม่ปรากฏว่ามีการผ่อนผันเกิดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและผ่อนผันการใช้เครื่องมือโพงพาง เห็นควรกำหนดให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจในการอนุญาตผ่อนผันเนื่องจากคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเป็นผู้ที่มีความยึดโยงกับพื้นที่และมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการประมงพื้นบ้านเป็นอย่างดี</p> <p>๓. ประเด็นเรื่องการศึกษาวิจัยซึ่งจะทำโดยทางราชการ เพื่อประโยชน์ในการหาขนาดช่องตาอวน และการขออนุญาตผ่อนผัน เนื่องจากตามบริบทของประเทศไทยในแต่ละพื้นที่มีรูปแบบในการทำประมงที่แตกต่างกัน จึงเห็นควรกำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมอบหมาย ดังนั้น การกำหนดให้อธิบดีกรมประมงเป็นผู้พิจารณาอนุญาตตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. อาจทำให้การอนุญาตไม่สอดคล้องกับบริบทในพื้นที่และล่าช้าส่งผลกระทบต่อให้ชาวประมงในพื้นที่เสียโอกาสในการประกอบอาชีพ</p>	<p>๑. ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๘ กำหนดให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจเสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมประมงและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งในการพิจารณาอนุญาตผ่อนผัน อธิบดีกรมประมงจะต้องนำความเห็นของคณะกรรมการประมงจังหวัดประกอบการพิจารณาเสมอ</p> <p>๒. การให้คณะกรรมการประมงจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจในการอนุญาตผ่อนผันในจังหวัดนั้นอาจขาดความสอดคล้องเพราะลักษณะของชายฝั่งทะเลแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน ดังนั้น การกำหนดให้อธิบดีกรมประมงเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตผ่อนผันให้ใช้เครื่องมือทำการประมงโดยให้นำความเห็นของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมาประกอบการพิจารณาจะเป็นการเหมาะสมกว่า</p>

ร่างมาตรา	ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ประเด็นชี้แจงของคณะกรรมการวิสามัญ
<p><u>กำหนด โดยให้นำความเห็นของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมาประกอบการพิจารณา</u></p> <p><u>การขออนุญาตผ่อนผัน การอนุญาต ระยะเวลาการผ่อนผันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”</u></p>		
<p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๙ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่าสองจุดห้าเซนติเมตรทำการประมงในเขตสิบสองไมล์ทะเลนับจากแนวทะเลชายฝั่งในเวลากลางคืน</p> <p>การทำการประมงนอกเขตพื้นที่สิบสองไมล์ทะเลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด <u>ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวต้องกำหนดในเรื่องการใช้แสงไฟล่อไว้ด้วย”</u></p>	<p>- กรรมการผู้สงวนความเห็นอภิปราย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้</p> <p>๑. เห็นว่าไม่สมควรเพิ่มความในเรื่องของการใช้แสงไฟล่อเนื่องจากการใช้แสงไฟล่อไม่สามารถกำหนดประเภทและขนาดของสัตว์น้ำได้ ทำให้สัตว์น้ำหลายชนิดถูกจับไปด้วย ซึ่งบางชนิดยังเจริญเติบโตไม่เต็มที่ซึ่งจะถูกนำไปแปรรูปเป็นอาหารสัตว์อันเป็นการสูญเสียมูลค่าทางเศรษฐกิจและการใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่า ๒.๕ เซนติเมตร จะทำให้จับถูกสัตว์น้ำวัยอ่อนหรือกลุ่มสัตว์น้ำที่ไม่ใช่เป้าหมายด้วย</p> <p>๒. สำหรับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การทำการประมงนอกเขตพื้นที่ ๑๒ ไมล์ทะเล ควรต้องใช้ความระมัดระวังและรัดกุม รวมทั้งรับฟังความเห็นของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกอบการพิจารณา เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับบริบทในแต่ละพื้นที่</p> <p>๓. เห็นควรให้มีการกำหนดความยาวของเครื่องมืออวนเพื่อมิให้มีขนาดใหญ่เกินกว่าขนาดของเรือมากจนเกินไป</p> <p>๔. ตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ร่างมาตรา ๒๓ กำหนดห้ามใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่า ๒.๕ เซนติเมตรทำการประมงในเขตพื้นที่ ๑๒ ไมล์ทะเลนับจากแนวทะเลชายฝั่งในเวลากลางคืน แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้อนุญาตให้มีการทำการประมงนอกเขตพื้นที่ ๑๒ ไมล์ทะเลโดยใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่า ๒.๕ เซนติเมตรในเวลากลางคืนได้ในขณะ</p>	<p>๑. สัตว์น้ำวัยอ่อนมักจะอาศัยอยู่ตามแนวทะเลชายฝั่ง ไม่เกิน ๗ ไมล์ทะเล ดังนั้น การกำหนดห้ามใช้เครื่องมืออวนล้อมจับทำการประมงในเขต ๑๒ ไมล์ทะเลนับจากแนวทะเลชายฝั่งตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. มาตรา ๒๓ จึงไม่กระทบต่อทรัพยากรสัตว์น้ำวัยอ่อน</p> <p>๒. ตามที่พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดห้ามใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่า ๒.๕ เซนติเมตร ทำการประมงในเวลากลางคืนนั้น ส่งผลให้เรือประมงพาณิชย์ไม่สามารถทำการประมงหรือจับสัตว์น้ำเศรษฐกิจ เช่น ปลาเกะตัก ได้ ทำให้ประเทศไทยต้องมีการนำเข้าปลาเกะตักเพื่อนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นที่มาของการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ร่างมาตรา ๒๓</p> <p>๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. มีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้เพียงพอแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน ภายใต้วัตถุประสงค์ที่จะต้องมีการสำรวจ วิจัย และใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดเพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเกิดประโยชน์สูงสุดสอดคล้องกับแนวทางการรักษามรดกของระบบนิเวศและหลักการป้องกันล่วงหน้า ซึ่งในปัจจุบัน การอนุญาตให้มีการใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจะต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติโดยคณะกรรมการจะอนุญาตให้ไม่เกินค่าผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (Maximum Sustainable Yield : MSY)</p>

ร่างมาตรา	ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ประเด็นชี้แจงของคณะกรรมการการวิสามัญ
	<p>ที่พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๖๙ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่า ๒.๕ เซนติเมตรทำการประมงในเวลากลางคืน ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า หากมีการแก้ไขกฎหมายให้สามารถจับสัตว์น้ำในเวลากลางคืนได้ จะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการลักลอบจับสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่เป็นสัตว์น้ำนอกเป้าหมายและสัตว์น้ำวัยอ่อนได้</p> <p>๕. เห็นควรให้มีการกำหนดมาตรการป้องกันและควบคุมการจับสัตว์น้ำเกินขนาดการประมงผิดกฎหมาย และการใช้เครื่องมือประมงผิดกฎหมาย เพื่อให้เกิดการประมงอย่างยั่งยืน</p> <p>๖. การออกกฎหมายลำดับรองตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๙ ควรจะต้องกำหนดเกี่ยวกับจำนวนเรือ ขนาดเครื่องมืออวนล้อมจับ กำลังไฟในการใช้แสงไฟล่อ และการควบคุมการจับสัตว์น้ำวัยอ่อน ในการทำประมงนอกเขตพื้นที่ ๑๒ ไมล์ทะเล โดยคำนึงถึงสิทธิของชาวประมงพื้นบ้าน</p>	<p>๔. การดำเนินการตามร่างมาตรา ๒๓ ที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่ รวมถึงการใช้แสงไฟล่อ ในการทำประมงนอกเขต ๑๒ ไมล์ทะเลนั้น ฝ่ายบริหารจะจัดให้มีการรับฟัง ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องด้วย</p>
<p>มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในหมวด ๓๑ บทกำหนดโทษ หมวด ๓๒ ถึงมาตรา ๑๗๐-๑๗๓ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพรบ.ประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“มาตรา ๑๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทหรือปรับจำนวนสามเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า</u></p> <p><u>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงยี่สิบตันกรอสต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของ</u></p>	<p>๑. ตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ข้อ (๒๑) ปรับปรุงบทกำหนดโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๑ ถึงมาตรา ๑๗๐) แต่การแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ร่างมาตรา ๓๑ ได้ตัดมาตรา ๑๒๑ ถึงมาตรา ๑๕๙ ออก และได้แก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะมาตรา ๑๒๓ จึงทำให้มีข้อสังเกตว่ามาตรา ๑๒๑ และมาตรา ๑๒๒ ยังคงให้ใช้ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่ อย่างไร และการแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างมาตรา ๓๑ ขัดกับหลักการ หรือไม่ อย่างไร</p> <p>๒. การที่คณะกรรมการตัดความในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ในส่วนของคำว่า “หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ” ความดังกล่าว</p>	<p>๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น บทบัญญัติที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมนี้ จะปรากฏในพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกฎหมายหลัก</p> <p>๒. ตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ข้อ (๒๑) กำหนดว่า “ปรับปรุงบทกำหนดโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๑ ถึงมาตรา ๑๗๐)” การใช้คำว่า “ปรับปรุง” หมายความว่า คณะกรรมการสามารถยกเลิกบางมาตราหรือแก้ไขเพิ่มเติมบางมาตราที่อยู่ในหมวด ๑๑ บทกำหนดโทษได้ นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมีบทบัญญัติที่มีการกำหนดให้ผู้ที่อยู่ภายใต้การใช้บังคับตามกฎหมายนี้</p>

ร่างมาตรา	ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ประเด็นชี้แจงของคณะกรรมการวิสามัญ
<p><u>มูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า</u></p> <p><u>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า</u></p> <p><u>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงแปดแสนบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า</u></p> <p><u>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไปต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หกแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือปรับจำนวนห้าเท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า”</u></p>	<p>จะยังคงปรากฏอยู่ในพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่</p> <p>๓. เห็นควรให้คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมข้อสังเกตเกี่ยวกับการปรับปรุงหมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ โดยแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของหลักการ ข้อ (๒๑) ว่าคณะกรรมการได้ปรับปรุงในมาตราใดบ้าง</p>	<p>จะต้องปฏิบัติแต่ไม่มีบทกำหนดโทษในกรณีดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงรูปแบบโดยแก้ไขเพิ่มเติมเป็นรายมาตรา</p> <p>๓. คณะกรรมการขอยืนยันว่า ความใดที่คณะกรรมการมิได้แก้ไขความดังกล่าวก็จะคงอยู่ในพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อไป กล่าวคือ คำว่า “หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ” ก็ยังคงปรากฏอยู่ในพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘</p> <p>๔. เหตุที่คณะกรรมการตัดความในร่างมาตรา ๓๑ ในส่วนของมาตรา ๑๒๑ และมาตรา ๑๒๒ เนื่องจากคณะกรรมการเห็นสมควรให้มาตรา ๑๒๑ และมาตรา ๑๒๒ ยังคงมีสภาพบังคับตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อไป</p> <p>๕. คณะกรรมการจะดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมข้อสังเกต ข้อ ๙.๑๐ โดยขอแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของหลักการ ข้อ (๒๑) จาก “(๒๑) ปรับปรุงบทกำหนดโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๑ ถึงมาตรา ๑๗๐)” เป็น “(๒๑) ปรับปรุงบทกำหนดโทษ” ทั้งนี้ เพื่อให้การแก้ไขของคณะกรรมการเป็นไปตามหลักการ และเป็นไปตามข้อสังเกตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้อภิปรายต่อที่ประชุม</p>
<p><u>มาตรา ๖๐</u> ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๗ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p><u>“มาตรา ๑๖๗ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงซ้ำ ภายในสองปี อัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในแต่ละมาตราให้เพิ่มเป็นสองเท่า”</u></p>	<p>๑. การกำหนดฐานความผิดที่ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงควรระบุบทมาตราอ้างอิงให้มีความชัดเจน หรือกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม</p> <p>๒. การบัญญัติถ้อยคำ “ฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงซ้ำภายในสองปี” สมควรกำหนดจุดเริ่มต้นของการนับระยะเวลาให้ชัดเจน เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่มีโทษทางอาญาซึ่งส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน การบังคับใช้กฎหมายในลักษณะดังกล่าวต้องสอดคล้องกับหลักนิติรัฐและหลักนิติธรรม โดยอาจจะเริ่มนับจากวันที่มีการกระทำความผิดครั้งแรก หรือวันที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีความเห็นว่าเป็นการกระทำความผิด</p>	<p>๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติลักษณะการกระทำความผิดที่ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงไว้ในร่างมาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔ และร่างมาตรา ๓๑/๑ เพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔/๑ ซึ่งครอบคลุมการกระทำความผิดทั้งในน่านน้ำไทยและนอคน่านน้ำไทย ประกอบด้วยความผิดต่าง ๆ เช่น การใช้เรือไร้สัญชาติทำการประมง การทำการประมงโดยไม่มีใบอนุญาตทำการประมงหรือไม่ มีใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมง การใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องห้ามตามกฎหมาย ทั้งนี้ หากมีการกระทำความผิดดังกล่าวซ้ำภายในระยะเวลาสองปี ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า</p>

ร่างมาตรา	ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ประเด็นชี้แจงของคณะกรรมการการวิสามัญ
	<p>หรือวันที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่พ้นโทษจากการกระทำความผิดครั้งก่อน</p> <p>๓. กรณีกระทำความผิดซ้ำกฎหมายกำหนดให้เพิ่มอัตราโทษเป็นสองเท่า เป็นที่ยอมรับได้ตามหลักการลงโทษทางอาญา</p>	<p>๒. การพิจารณาจุดเริ่มต้นของการนับระยะเวลาในกรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงนั้นอาจพิจารณาโดยแบ่งออกเป็น ๒ กรณี ได้แก่</p> <p>๑) กรณีที่ผู้กระทำความผิดยอมรับการกระทำความผิดและยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าคดีเป็นอันเสร็จสิ้นและเป็นความผิดสมบูรณ์นับแต่วันที่มีการชำระค่าปรับ</p> <p>๒) กรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าการกระทำความผิดมีผลสมบูรณ์เมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด</p>

จัดทำโดย ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ.